

מכתב גלוי לכ' הרה"ג מוה"ר שאר-ישוב הכהן שליט"א
רבה הראשי של העיר חיפה ת"ו

כב' הרב, נאלץ אני לפנות אל כב' מעל דפי העיתון משום שבמודעה הנושאת את הכותרת 'ולא תשים דמים בביתך' הופיעה חתימת כב' לצדן של חתימת שני פוליטיקאים המנפנים לשאו בתואר רבנים, ואני הקטן לא הצלחתי להבין מה לכהן גדול בבית המנוגע, מה לבנן של קדושים, מר אביו מוה"ר דוד הכהן הנזיר זצ"ל תלמידו של מרן הראי"ה קוק זצ"ל, לצדם של אנשים שבמשך שנים צעקו מעל כל גבעה גבוהה ותחת כל עץ רענן שאין לרבנים לעסוק בפוליטיקה, ותוך כדי דבור הקימו מפלגת 'מימד' – שחייבים להודות שהמימד היחיד שיש לה, היא שמה - ולא היססו להאשים את מורו ורבו הרב צ"י הכהן קוק זצ"ל בעיסוק בפוליטיקה שאינו הולם את התורה. לאחר שנים של הטפה עם-הארצית זו, הלכו שניהם יחדיו להקים תנועה פוליטית, אמנם קיקיונית, המרכזת קומץ שבעים אקדמאיים שבטנם המלאה יכולה להרשות להם לוותר על הפיצוחים המסורתיים של הציונים הדתיים בערבי שבתות, ולהמירם בשיחת סלון אתונאי, שם לאחר כמה שירים על 'תרנגולים מפוטמים' מתמסרים לקטלוג ההשפעות אריסטוטליות על הרמב"ם, הברגסוניות על הרב קוק ועוד.

ומה לו לכבודו עם אנשים שהשתייכו לממשלות שראו דם ישראל ניגר על הארץ יום אחרי יום, אוטובוסים ובתי-מלון מתפוצצים, משפחות נמחקות בדרכם הביתה בכבישי יש"ע, ולא רק שלא הרימו קולן בשער בת רבים נגד פשע ורשע זה שהיו אחראים על הימנעותו, ובמקום זה פלחו ליונת השלום בדבקות אלילית עילאית, אף במחיר הקרבה לאש המולך כל אזרח במדינת ישראל, וחזרו כמנטרה על 'ה' עוז לעמו יתן' תוך הדגשת המלה 'שלום' בחלק של הפסוק שאינו כולל מלה זו.

ראשונים לגנות כל תגובה יהודית לפשע מצד אויבינו, קול דממה מוחלטת אחזה בהם למול כל שפך הדם היהודי, וחלק מהם אף הושיט בששון ושמחה את ידו לידו המגואלת בדם אלפים מאחינו של הארכי-טרוריסט המתועב עראפת יש"ו ל"ע. ראשונים לתבוע את עלבונם של אויבינו (כגון בפרשת גולדשטיין), מעולם לא שמענו אותם מתקוממים נגד שפיכות דם יהודי (ואם השמיעוהו, כרנאה שהיה זה בקול דממה דקה של נבואת הבעל המודרנית). הדם הערבי היה תמיד בעיניהם סומק

טפי מדם יהודי, והכל במיטב המסורת האנטישמית, ולא כיתתו רגליהם לנחם רבבות המשפחות שנפגעו מאז העמידו צלם השלום בהיכליהם. במלחמת לבנון היה אחד מהם עסוק בשאלותיהן האוויליות של תלמידיו 'האם מותר לקטוף דודבדנים של לבנוניים כבושים' ופסק להם לאיסור (להצהרת כמה מהם), ועתה בקור רוח, באכזריות שלא ידעה ישראל מעולם אינם אף מנידים עפעף לנגד עקירת אחיהם לא מסתם עצי דובדבן, אלא מחייהם, מפרנסתם, ממקום מושבותיהם, מחלומותיהם, מזיעתם, מכל עולמם שבנו ביזע ובדם רב שהופקר על יד ממשלות ישראל!! דובדבן לבנוני קדוש בעיניהם יותר מבתי מציבי גבול אלמנה, שאחרי אלפיים שנות עושק כנסת ישראל (ובתוכם אלף ושלוש מאות מצד הערבים) שבו כבנים לגבולם, ובפשע וברשע עוקרים אוכלוסיות ישראל שרבים מהם התאלמנו ממש, ועתה פורצים גבול אלמנה.

ובכל הנוגע למה שמכונה 'לינץ' בתקשורת, על איזה לינץ' מדובר כאשר קורבן הלינץ 'הפצוע אנוש' כביכול מטייל חופשי רענן וטוב כבר למחרת בחוצות עזה? והיכן הרימו קולם בשעה ששני חיילי צה"ל נרצחו באכזריות ידועה שאין לתארה ברמלה לפני כמה שנים? היכן המודעה שהם פירסמו לגנות הפקרת דם יהודי וסבל יהודי?! והאם הם התעניינו ב'לינץ' שבוצע על ידי מה שרגילים לכנות 'כוחות הבטחון' בבחור ישיבה בטל-ים?!

והיכן נשמע קול מחאתם בשעה שנתלש אפו של צעיר יהודי על ידי בכירי משטרה והיס"ם (ראו-נא הסרטון בערוץ 7), היכן מחאותיהם למול החייתיות של המשטרה היס"ם והמג"ב הדוהרים בסוסייהם ובאופנועיהם, המרימים השמימה אנשים ונשים וטף וזורקים אותם בברוטליות חסרת כל רחמנות על האדמה, במיטב המסורת הסטליניסטית, אזרחים שפשעם היחיד הוא שהם חדורי אמונה ונאמנות לכל מה שכל עם אחר היה מתפאר בו, אנשים המפגינים למען ארץ ה', ארץ קודשי ישראל?

ואיך כב' נתן את ידו מבלי משים לתעמולת המחבלים זה שנים, המתייצבים לגנות לאחר כל פיגוע 'שפיכות הדם שמני הצדדים'? איך מעיזים להשוות בין שפיכות הדם על ידי הרוצח השפל, ובין התגובה מצד הקרבן?! כב' האמון כל כך בתרבות נוצרית, חונך לצדם של גדולים שידעו איזה נזק הסבה ומסבה לנו מינות זו, איך נתן להם לגרור אותו לעיוות זה שפרי הבוסר רקבונו מגולל בדם גוויות לרוב בדורנו?!

וכבודו שנתן לפני ימים ספור ההוראה לחדול לחוגג יום העצמאות דוקא מפאת אכזריות ההתנתקות, הולך עתה לסייע בידי מחטיאי הרבים המבטלים

מצוות הדור, בידי סוג חדש זה של מרגלים המנסים ללכת עלינו אימים ומציתים בנו בית ישראל כפי שעשו אבותיהם נגד משה כלב ויהושע.

האם לא היה יותר נכון שכבודו ישמר ממגעם ומגיעוליהם. אנו יודעים ומסוגלים להבין שמתוך חרדה לגורל עמנו ופחד מהתדרדרות אליה מתאווים שונאינו מבית ומחוץ יצא כב' מגדרו, וגם אנו חרדים כמותו מפני חשש התדרדרות זו, אבל האם כב' אינו חושב שלא עם הולכי רכיל המכפישים שם על עדה שלמה וכשרה, עם יושבים בדד מחוץ למחנה כואות להם, היה עליו ללכת, אלא עם כשרים וטהורים.

ובאשר לקריאתכם להימנע מאלימות העלולה לדרדר את המדינה לתהום, מי לא יצטרף אליכם? אלא שלא לצבור שלנו יש להפנות קריאה זו, אלא לראש ממשלת ישראל הרומס כל בדרכו ואינו בוחל בשום אמצעי להשיג מטרותיו, דבורו אליים, מאיים בכל מלה על כל והולך אימים על כולם, מגלה חוסר רגישות משווע לכל סבל אנושי יהודי, ו'נחוש' להשיג מטרותיו בכל מחיר, קרי אף אם צריך לרמוס הכל בדרכו. אכן, יש מקום לדאגה, אבל צריך לדעת מאיזה מרחפת ונושבת הסכנה הגדולה ביותר.

ולחתום בפסוק 'שופך דם האדם באדם דמו ישפך' היה כל כך חסר לי כל פעם שהיה פיגוע בארץ. וכל כך קיוותי לשמוע אותו מפי אלו שניצלו את כבודו כדי להיראות חסידי עליון, כאשר אינם אלא צבועים מהסוג האומלל ביותר.

החותם בצער לראות גדולים הנופלים בפח יקוש אשר טמנו להם חסרי יושר.

הרב ד"ר אליהו זייני

ראש ישיבה

הדברים על דעתי ולא על דעת המוסד האחר בו אני עובד.